

MUSEU DE LA MÚSICA

2018_2019

**LA MÚSICA
DEL MUSEU**

**INSTRUMENTS ORIGINALS
EN BONES MANS**

**LES GUITARRES
D'EN QUICO
PI DE LA SERRA**

**16 DE DESEMBRE
DE 2018**

L'AUDITORI

DESEMBRE 2018

Diumenge 16 a les 12 h

LES GUITARRES D'EN QUICO PI DE LA SERRA

Quico Pi de la Serra guitarra

Amadeu Casas guitarra · **Joan Pau Cumellas** harmònica

QUICO PI DE LA SERRA

Nascut a Barcelona el 1942, és el més veterà dels cantautors catalans. Però és també un dels que transmeten un esperit més jove amb les seves cançons, que arreu del món han fascinat companys d'ofici d'un gran prestigi.

Des del 1962, any en què es va incorporar a Els Setze Jutges i va preparar la fundació d'Els 4 Gats, el primer grup de rock en català, Pi de la Serra ha compost un llarg seguit de peces que l'han consolidat com un dels cantautors europeus amb un discurs artístic més personal i independent, un gust literari que entronca amb el surrealisme i els altres corrents de les avantguardes de la dècada del 1920.

Aliè a les modes i als condicionaments de la indústria musical, Pi de la Serra manté un compromís social insubornable en el seu exercici de la cançó, que entén com una dissecció crítica de la realitat des d'una mirada poètica, sovint tenyida d'un humor molt subtil i intel·ligent. [per Xevi Planas]

Amb més de cinquanta anys de carrera, gaudeix del respecte dels circuits internacionals on ha actuat (Espanya, França, Portugal, Santo Domingo, Mèxic, Canadà, Cuba, Estats Units, Anglaterra, Alemanya, Itàlia, Brasil, Uruguai, etc). S'ha mostrat a punt per compondre, cantar i tocar sempre el que ha volgut, i ha col·laborat amb artistes com Gilberto Gil, Maria del Mar Bonet, François Rabat, Joan Albert Amargós, Paolo Conte, Lluís Miquel, Joaquin Sabina, Joan Manuel Serrat, Loquillo, Luis Eduardo Aute, Ana Belén i Carme Canela.

L'any 1964 obté el Gran Premio del Disco Espanyol pel seu segon disc: *L'home del carrer*, gravat amb el gran guitarrista de jazz René Thomas. Al 2007 va rebre la Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya com a membre dels Setze Jutges i el més prestigiós premi a la cançó per la seva trajectòria: el Premi Altaveu.

per **Jordi Novell Demestres**

L'home de la guitarra

«Cultura jo no en faig, jo tan sols canto / cançons de gust dubtós, / m'ho han dit a voltes, / d'altres han opinat que sovintejo / amb certes paraulotes poca-soltes.»
 (“La cultura”. Francesc Pi de la Serra, 1974)

En Quico (Barcelona, 1942) es considera un artesà que fa cançons; d'ofici: cantautor. És el més gran dels Setze Judges en actiu i l'aprenent més jove tocat pel blues i la màgia de Big Bill Broonzy. Encomandat de la manera de dir les coses de Brassens, Pi de la Serra pot reivindicar després de 75 anys de vida un cançoner relativament curt però efectiu, on les cançons evocuen des del seu nom imatges que, un cop escoltades, ja mai ens deixaran. *L'home del carrer*, *Verda*, *Cançó de l'atzar*, *Si els fills de puta volessin no veuríem mai el sol*, *Passejant per Barcelona*, *Fills de Buda*, *Suau*, formen part de la nostra història i la d'un país que, sovint, no ha estat prou just amb els seus creadors.

En Quico, però, ha tingut sempre al costat els seus amics: els d'aquí “Bonet, Serrat, l'enyorat Ovidi”, els d'allà –Sabina, Aute, Ana Belén–, i els de més enllà –Paolo Conte, Gilberto Gil, Caetano Veloso...–. Tot ells companys que han compartit amb ell l'art d'estimar; d'estimar la música, el seu ofici i la seva eina: la guitarra.

Ja de ben jovenet es va deixar captivar pels acords tríades del rock amb el seu grup Els 4 Gats, intèrprets d'himnes i balls iè-iè com el “Cla i cat”. En paral·lel, i sota l'aixopluc dels Judges, Pi de la Serra es va trobar acompanyant Miquel Porter i escrivint les seves primeres cançons amb aires de *chanson* sorneguera. Ben aviat, l'ombra *brasseniana* de les seves rimes va començar a brillar amb la llum del blues. D'ençà que el va descobrir al Jamboree de Barcelona, sempre l'ha acompanyat. És així com encomana la seva passió cada setmana “des de fa vint-i-cinc anys!” a través del seu programa *T'agrada el blues?* a la sintonia de Catalunya Ràdio.

Irreverent per definició, les cançons i l'humor –el bo i el dolent– d'en Quico funcionen com un antídoto a l'avorriment, bastides sobre una escala de valors ben senzilla. Gairebé tota l'obra del músic barceloní s'aguanta sobre quatre pilars: la justícia, la llibertat, la igualtat i el respecte.

Avui jeurà enmig dels dos lladres –l'Amadeu Casas a la guitarra i en Joan Pau Cumellas a l'harmònica– per presentar les cançons dels seus dos darrers treballs, “Quicolabora” (Temps Record, 2011) i “Dues tasses” (Temps Record, 2015). Els tres conspiraran en rodes de vuit compassos una estratègia bluesera per a un concert ben especial. *Hey Quico Hey!*

LES GUITARRES D'EN QUICO PI DE LA SERRA

Exposició de la col·lecció d'instruments que han acompanyat l'artista al llarg de la seva carrera.

→ FINS AL 28 D'ABRIL DE 2019

VISITES D'AUTOR: QUICO PI DE LA SERRA

Visita guiada a l'exposició, a càrrec de Quico Pi de la Serra

→ DIJOUS, 14 DE MARÇ 2019

→ 19.30 h

PROPERES CONCERTS DE 'LA MÚSICA DEL MUSEU'

ISAAC RODRÍGUEZ & ALBA VENTURA

Duo de clarinet i piano

→ DIUMENGE, 20 DE GENER 2019

→ 12 h

FAHMI ALQHAI VS BARAK NORMAN, UN ARC DE TRES SEGLES

Concert de viola da gamba

→ DIUMENGE, 10 DE FEBRER 2019

→ 12 h

ADRIANA ALCAIDE, HYGUN CHO, MEGUMI TANNO

Trio amb fortepiano

→ DIUMENGE, 7 D'ABRIL 2019

→ 12 h

Més informació i entrades a la recepció del Museu i a www.barcelona.cat/museumusica

www.barcelona.cat/museumusica

MUSEU DE LA MÚSICA

L'Auditori

Lepant 150

08013 Barcelona

93 256 36 50

museumusica@bcn.cat

HORARIS MUSEU

Dimarts, dimecres i divendres,

de 10 a 18 h.

Dijous de 10 a 21 h.

Dissabtes i diumenges, de 10 a 19h.

Dilluns tancat.

[museumusicabcn](https://www.facebook.com/museumusicabcn)

[@museumusicabcn](https://twitter.com/museumusicabcn)

[museumusicabcn](https://www.instagram.com/museumusicabcn)

[museumusica](https://open.spotify.com/artist/museumusica)

[museumusica](https://www.youtube.com/museumusica)